

עת"א 3464/12/16 - אמגד שאהין נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 3464-12-16 שאהין(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת
האסיר - זימונים ואח'
לפני כבוד השופט ארז יקואל
העותרים
אמגד שאהין (אסיר)

21 דצמבר 2016

נגד
המשיבים
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל

נוכחים:

העותר ובא כוחו - עו"ד מחמוד נעמנה

ב"כ המשיבים - עו"ד אסעד פאדי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

העותר מרצה עונש מאסר בן שנתיים, 5 חודשים ו- 14 ימים לאחר שהורשע בעבירות של איומים, תקיפה בנסיבות מחמירות, הפרעת שוטר במילוי תפקידו, נהיגת רכב ללא רשיון, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא ביטוח. העותר החל לרצות את מאסרו ביום 24.8.15 והוא צפוי להשתחרר ביום 6.12.18. העותר מסווג תחת קטיגוריה א'.

העותר מלין על סרוב המשיב לאפשר לו חופשה מיוחדת ביום 23.12.16 על מנת להשתתף בחתונת אחותו שתערך באולם ארועים בירושלים. העותר מדגיש כי הוא הודה במיוחס לו, כי התנהגותו חיובית, כי השתלב בעבודה ובחינוך, כי הביע רצון להשתלב בהליך טיפולי ואף סיים טיפול ייעודי בתחום התעבורה. הודגש כי העותר הוא אחיה הבכור של הכלה ומכאן חשיבות נוכחותו בארוע.

עוד מדגיש העותר כי המתלוננת לא תהיה בחתונה, כי אין מסוכנות הנשקפת ממנו כלפי איש מלבדה, כי חלפו מספר שנים מאז ארוע האלמ"ב וכי החלטת המשיב נסמכת על הבטים כללים ולכן אינה סבירה.

עמוד 1

המשיב, מצידו, נסמך על וועדת אלמ"ב שהתכנסה בעניינו של העותר פעמיים, כשהפעם האחרונה מיום 7.12.16 ובשתייהן הוחלט כי טרם בשלה העת לשלבו בין בחופשה רגילה ובין בחופשה מיוחדת. עוד נסמך המשיב על מידעים בדבר התנהגות שלילית בבית המאסר, על עמדת משטרת ישראל, על העדר שילוב העותר בהליך טיפולי תואם עבירותיו ועל הקביעות שבגזר הדין בעניינו כמו גם על עברו הפלילי בכל הקשור להפרת תנאים וחוסר האמון שראוי לייחס לו.

לאחר עיון בטענות הצדדים ובמידעים, ולאחר התרשמות ממכלול נסיבות העניין, שוכנעתי כי הסתמכות המשיב על נתונים אלו סבירה, כך שראוי לדחות את העתירה.

וועדת אלמ"ב התרשמה כי לא חל שינוי בעניינו של העותר מבחינת שילובו בהליך טיפולי ומבחינת יחסו לעבירות שביצע. הוועדה סבורה כי לא חלה הפחתה ברמת מסוכנות העותר ולכן לא המליצה על יציאתו לחופשה חריגה. הובהר כי העותר זקוק לטיפול מעמיק ואינטנסיבי בתחום עבירותיו על מנת שיוכל להכיר בגורמי הסיכון שלו ובמניעים שהובילו אותו לביצוע העבירות. הוועדה הסתמכה אף על מידע חסוי שהוצג לעיוני והוא מהווה תימוכין נוסף לעמדתה בכל הקשור לרגישות היתרה של הדברים מבחינת המתלוננת.

בנוסף, עיינתי במידעים הרלבנטיים (638, 635, 664, 000, 655, 594 ו- 622). מכולם עולות אינדיקציות להתנהגות שלילית בבית המעצר.

אין חולק כי עד כה העותר אינו משולב בהליך טיפולי הקשור בתחום האלימות ומטעם זה לא ניתן להתעלם מהסיכון הגבוה הטמון בהוצאתו לחופשה מיוחדת.

מגזר הדין שניתן בעניינו של העותר ביום 23.12.15 ואף מרישומי הפלילי, נלמד כי המדובר במי שכבר הפר תנאי שחרור מוקדם, הפר הוראה חוקית, מניפולטיבי ובעל דפוסי אישיות אלימים ואימפולסיביים המועצמים במצבי דחק. נפתחו נגד העותר תיקים פליליים בעודו מצוי בטיפול בשירות המבחן. לבד מרמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהעותר בנסיבות אלו, סבורני כי לא ניתן לתת בו את האמון על מנת לאפשר את הוצאתו לחופשה מיוחדת.

אחרון אך לא בחשיבותו, הארוע עתיד להתקיים באולם ארועים. המדובר במקום המאופיין בהמולה וקיים קושי מובנה לפקח על העותר במקום שכזה גם אם יצא אליו בליווי.

לאור כל אלו, שוכנעתי כי החלטת המשיב המעדיפה את אינטרס הציבור על פני האינטרס הפרטני של העותר נטועה בתוך מתחם הסבירות ודחיתי את העתירה.

ניתנה והודעה היום כ"א כסלו תשע"ז, 21/12/2016 במעמד הנוכחים.

ארז יקואל , שופט